

D. Grupa zajęć inne wymagania

Nazwa przedmiotu kształcenia: Filozofia	
Forma zajęć:	Wykład
Cele kształcenia C1 Pogłębienie rozumienia kluczowych nurtów i pojęć filozoficznych oraz ich znaczenia dla sposobu uprawiania nauki i interpretacji zjawisk psychologicznych. C2 Rozwinięcie umiejętności analizy i krytycznej oceny argumentów filozoficznych (np. dotyczących poznania, wolności, natury człowieka) oraz ich konsekwencji dla myślenia naukowego i społecznego. C3 Kształtowanie zdolności do samodzielnego formułowania i uzasadniania stanowiska w dyskusji nad problemami filozoficznymi z wykorzystaniem adekwatnej terminologii.	
Program kształcenia (treści nauczania)	
WYKŁAD 1. Cechy myślenia filozoficznego: analiza różnic między myśleniem potocznym, naukowym i filozoficznym; uwarunkowania psychologiczne wnioskowania. 2. Działy filozofii: epistemologia, metafizyka, etyka, antropologia, filozofia nauki — znaczenie dla interpretacji problemów psychologii. 3. Filozofia starożytna i średniowieczna: porównanie stanowisk (Sokrates, Platon, Arystoteles, Epikur, stoicy, Augustyn, Tomasz z Akwinu) i ich konsekwencje dla rozumienia cnoty, sprawstwa, dobra i szczęścia. 4. Nowożytność i oświecenie: analiza sporów o źródła poznania, metodę i granice rozumu (Kartezjusz, Bacon, Locke, Kant) oraz implikacje dla pojęcia podmiotu i odpowiedzialności. 5. Sokrates: intelektualizm etyczny, metoda dochodzenia do wiedzy. 6. Platon: teoria idei (metafora jaskini), dusza i cnoty, koncepcja sprawiedliwego państwa. 7. Arystoteles: podział wiedzy, przyczyny, kategorie, złożenia bytowe. 8. Arystoteles: eudajmonia, szczęście, podział duszy, cnoty intelektualne i etyczne, zasada złotego środka. 9. Epikur: szczęście, podział potrzeb, praca z lękiem. 10. Stoicy: fizyczne podstawy etyki, ideał mędrca, amor fati, prawo natury, sumienie. 11. Augustyn: hierarchia dóbr, wolna wola, błędne wybory. 12. Tomasz z Akwinu: argumenty za istnieniem Boga, hierarchia bytów, porządek prawa. 13. Kartezjusz: sceptycyzm metodyczny, <i>cogito ergo sum</i>, dualizm. 14. Francis Bacon: empiryzm, idole, metoda. 15. John Locke: „metoda psychologiczna”, idee w umyśle, doświadczenie. 16. Immanuel Kant: filozofia transcendentálna, imperatyw kategoryczny, autonomia. 17. Determinizm a wolność w XIX–XX w.: główne pytania filozoficzne i ich konsekwencje dla rozumienia zachowania i odpowiedzialności.	
Literatura podstawowa: 1. Tatarkiewicz W., <i>Historia filozofii</i>, t. 1 – 3, dowolne wydanie (T1 – wstęp, pojęcie filozofii, działy filozofii; rozdziały dotyczące filozofii starożytnej; Św. Augustyn) (T2 – św. Tomasz; Kartezjusz, Locke, Kant, Bacon) (T3 – Sartre, pozytywizm) 2. Höffe O., <i>Mala historia filozofii</i>, PWN, Warszawa 2006. Rozdział I (Co to jest filozofia?). 3. Andersen S., <i>Wprowadzenie do etyki</i>, Dialog, Warszawa 2003. Rozdział 1 i 2 (Natura etyki, etyka a inne dyscypliny; rozdziały o eudajmonizmie i etyce cnoty, rozdział o deontologii, o przewrocie kopernikańskim Kanta) 4. Markiewicz B., <i>Filozofia [...]. Wybór tekstów</i>, PWN, Warszawa, dowolne wydane (fragmenty dzieł filozofów starożytnych, teksty Św. Augustyna, Św. Tomasza)	

Literatura uzupełniająca:

1. Hadot P., *Czym jest filozofia starożytna?* Aleteia, Warszawa 2000
2. Hadot P., *Ćwiczenia duchowe i filozofia starożytna*, Aleteia, Warszawa 2019
3. Tatarkiewicz W., *O szczęściu*, dowolne wydanie
4. Kołakowski L., *O co nas pytają wielcy filozofowie?*, seria I – III, Znak, Kraków 2004 – 2007.

Efekty uczenia się		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Analizuje główne nurty filozoficzne oraz stanowiska antropologiczne wybranych autorów (starożytność–współczesność) i interpretuje ich związki z problemami psychologii.	K_W01, K_W03
E2_W	Wyjaśnia i interpretuje pojęcia filozoficzne w kontekście ich powstania oraz ocenia ich przydatność w opisie zjawisk społecznych i naukowych.	K_W01
E3_W	Analizuje filozoficzne ujęcia poznania naukowego oraz krytycznie omawia spory i kontrowersje epistemologiczne.	K_W03
E4_W	Interpretuje filozoficzne podstawy systemów wartości i etyki społecznej oraz ocenia ich konsekwencje dla rozumienia norm i działań człowieka.	K_W01
E1_U	Formułuje i uzasadnia własne stanowisko w dyskusji, posługując się adekwatną terminologią filozoficzną i poprawną argumentacją.	K_U01
E2_U	Wyjaśnia filozoficzny kontekst wybranych pojęć i paradygmatów psychologicznych oraz wskazuje konsekwencje przyjęcia określonych założeń.	K_U03
E1_K	Uczestniczy w dyskusji z poszanowaniem zasad argumentacji i krytycznego dialogu; okazuje szacunek dla odmiennych stanowisk.	K_K05
E2_K	Ma świadomość różnorodności i historycznej zmienności stanowisk filozoficznych dotyczących natury człowieka i zachowania oraz gotowość do weryfikowania własnych przekonań.	K_K08
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa przedmiotu kształcenia: Informatyka	
Forma zajęć:	Wykład, laboratoria
Cele kształcenia Wykład: C1 Pogłębienie rozumienia technologii informatycznych i ich zastosowań w pracy psychologa oraz w praktyce badawczej, z uwzględnieniem ograniczeń i ryzyka.	

C2 Rozwinięcie umiejętności analizy zagrożeń bezpieczeństwa informacji oraz doboru adekwatnych rozwiązań ochrony danych w środowisku pracy.

C3 Ukształtowanie postawy krytycznej oceny legalności i etycznych aspektów korzystania z oprogramowania, licencji oraz zasobów cyfrowych w pracy akademickiej i zawodowej.

Laboratoria:

C1 Doskonalenie umiejętności efektywnego wykorzystania narzędzi cyfrowych (edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny, prezentacja, Internet) do realizacji zadań akademickich i zawodowych psychologa.

C2 Rozwijanie kompetencji w opracowaniu dokumentów zgodnych ze standardami (np. APA), w tym automatyzacji struktury pracy (style, spisy, bibliografia).

C3 Kształtowanie umiejętności przygotowania i prezentacji wyników danych (tabele, formuły, wykresy) oraz uzasadniania przyjętych rozwiązań

Program kształcenia (treści nauczania)

Wykłady:

1. Architektura komputera i urządzenia peryferyjne: znaczenie parametrów sprzętowych dla pracy z danymi i narzędziami psychologicznymi.
2. Oprogramowanie i systemy operacyjne: rola systemu, aktualizacji, kompatybilności; legalność użytkowania i licencje.
3. Rozwój technologii komputerowych i typy komputerów: konsekwencje dla sposobów gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych.
4. Bezpieczeństwo informacji: identyfikacja zagrożeń, zasady kopii zapasowych, archiwizacji, ochrona przed malware; dobre praktyki higieny cyfrowej.
5. Sieci komputerowe: organizacja, uprawnienia, konta, hasła, współdzielenie zasobów; ryzyka i odpowiedzialność użytkownika.

Laboratoria

1. Reprezentacja i kodowanie informacji: pliki, formaty danych, kodowanie tekstu/grafiki/dźwięku; konsekwencje dla wymiany danych i jakości materiału.
2. Środowisko systemu operacyjnego (Windows): wielozadaniowość, organizacja pracy, przepływ danych między aplikacjami; druk i eksport.
3. Praca w środowisku Linux: podstawowe polecenia i operacje na plikach/katalogach jako narzędzie rozwijania kompetencji pracy z systemem.
4. Zarządzanie plikami i strukturą danych: porządkowanie zasobów, wyszukiwanie, wersjonowanie, organizacja katalogów (dobre praktyki w pracy akademickiej).
5. Internet i komunikacja: poczta, WWW, przeglądarki; zasady bezpieczeństwa i weryfikacji źródeł.
6. Edycja tekstów: zaawansowane funkcje edytora, formatowanie, praca z dużym dokumentem, automatyzacja pracy.
7. Opracowanie dokumentu naukowego: style, nagłówki, sekcje, przypisy, kontrola spójności, praca równoległa na dokumentach.
8. Dokumenty zautomatyzowane: spisy treści/tabel/ilustracji, odnośniki, zakładki, szablony; bibliografia i cytowania (APA).
9. Arkusz kalkulacyjny: formuły, adresowanie względne/bezwzględne, porządkowanie danych, wykresy i czytelna prezentacja wyników.

Literatura podstawowa:

Wróblewski P. (2015) ABC Komputera, wydanie 10. Gliwice: Helion

Wołk K., *Microsoft Office 2019 oraz 365 od podstaw*, Wydawnictwo Psychoskok, NASBI, 2019.

Wrotek W., *Office 2019 PL. Kurs*, Helion, NASBI, 2019.

Kowalczyk G., *Word 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne*, Helion, NASBI, 2016.

Flanczewski S., *Excel 2019 PL w biurze i nie tylko*, Helion, NASBI, 2019.

Schwartz S., *Access 2003 PL*, Helion, Gliwice 2004.

Simon J., *Excel: profesjonalna analiza i prezentacja danych*, Helion, Gliwice 2006

Efekty uczenia się		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
	Wykład	
E1_W	Analizuje zasady ochrony własności intelektualnej w środowisku cyfrowym oraz interpretuje rodzaje licencji i konsekwencje ich naruszenia w udostępnianiu zasobów.	K_W18
E2_W	Wyjaśnia zastosowania technologii informatycznych w pracy psychologa i w praktyce naukowej oraz krytycznie ocenia dobór narzędzi do celu i kontekstu pracy.	K_W21
	Laboratoria	
E1_U	Wyszukuje, selekcjonuje i ocenia wiarygodność informacji oraz korzysta z elektronicznych baz literatury naukowej z zachowaniem zasad cytowania i etyki pracy akademickiej.	K_U04
E2_U	Opracowuje dokumenty w edytorze tekstu, wykorzystując zaawansowane funkcje formatowania i automatyzacji (style, spisy, odnośniki, bibliografia) zgodnie ze standardami.	K_U06
E1_K	Korzystając z zasobów sieci informatycznych, działa odpowiedzialnie i respektuje ochronę własności intelektualnej, licencje oraz zasady bezpieczeństwa danych.	K_K07
Sumaryczna liczba godzin		50
Liczba punktów ECTS		2

Nazwa przedmiotu kształcenia: Logika	
Forma przedmiotu:	Wykład, ćwiczenia
Cele kształcenia Wykład: C1 Przekazanie pogłębionej i uporządkowanej wiedzy z zakresu logiki formalnej, semiotyki logicznej oraz metodologii logicznej, umożliwiającej analizę złożonych struktur językowych i procesów wnioskowania. C2 Wyjaśnienie zasad poprawnego rozumowania oraz ich znaczenia w analizie problemów naukowych i praktycznych, w szczególności w obszarze psychologii. C3 Zapoznanie z aparatem pojęciowym logiki oraz strukturą zdań i wnioskowań, z uwzględnieniem ich zastosowania w interpretacji zjawisk i argumentacji naukowej. Ćwiczenia C1 Rozwijanie umiejętności stosowania zasad logiki w praktyce, w tym konstruowania i analizy poprawnych rozumowań oraz identyfikowania błędów logicznych.	

C2

Doskonalenie umiejętności poprawnego formułowania wypowiedzi, argumentowania oraz wnioskowania w złożonych sytuacjach problemowych.

C3

Kształtowanie postawy krytycznej analizy informacji i poglądów oraz wykorzystywania zasad logicznego myślenia w podejmowaniu decyzji.

Program kształcenia (treści nauczania)

Program kształcenia (treści nauczania):

Wykłady:

T1 Semiotyka logiczna. Pojęcia logiki. Kategorie syntaktyczne. Prawda i fałsz. Sądy i zdania w sensie logicznym. Sens i wartość logiczna zdania. Logiczna zasada niesprzeczności i logiczna zasada wyłączonego środka.

T2 Nazwy oraz ich desygnaty. Supozycje nazw. Deskrypcje określone i nieokreślone. Klasyfikacja nazw. Stosunki zakresowe między nazwami (równoważność, niezależność, podrzędność, wykluczanie). Zależności między nazwami na wykresach Venna.

T3 Budowa definicji. Stylizacje definicji. Rodzaje definicji ze względu na ich zadania (sprawozdawcze, regulujące, konstrukcyjne). Błędy w definicjach.

T4 Stosunki logiczne między zdaniami. Własności wynikania.

Wynikanie nieformalne. Rozróżnienie sprzeczności i przeciwieństwa. Stosunki dopełnienia i niezależności.

T5 Tradycyjne sądy kategoryczne i warunki ich prawdziwości. Kwadrat logiczny. Stosunki logiczne między zdaniami kategorycznymi. Negowanie sądów kategorycznych i terminów występujących w sądach kategorycznych. Prawa konwersji, obwersji i kontrapozycji.

T6 Pojęcie wnioskowania.

Wnioskowania dedukcyjne i warunki ich poprawności. Błędy formalne, błędy materialne oraz błędy ekwiwokacji. Reguły inferencyjne. Twierdzenie o dedukcji.

T7 Sylogizmy kategoryczne i badanie ich poprawności. Metody badania niezawodności trybów sylogistycznych. Reguły poprawności sylogizmów kategorycznych. Założenie o niepustości terminów sylogizmu.

T8 Klasyczny Rachunek Zdań. Zdania proste i złożone. Spójniki logiczne i ich charakterystyka prawdziwościowa. Tabelki prawdziwościowe. Zapis formalny zdań. Warunki poprawności wnioskowań w KRZ. Wybrane prawa KRZ i związane z nimi reguły wnioskowania (prawo De Morgana, modus tollens, modus poens, negowanie implikacji, prawa transpozycji).

Ćwiczenia:

T1 Nazwy a funktory nazwotwórcze. Problem wieloznaczności nazw. Określanie treści, treści charakterystycznej i konotacji nazw. Klasyfikowanie nazw ze względu na ich podział. Badanie zależności zakresowych między nazwami.

T2 Rozpoznawanie rodzajów definicji, badanie poprawności definicji, identyfikacja błędów w definicjach, tworzenie definicji.

T3 Charakterystyka poszczególnych stosunków logicznych: wynikanie, wykluczenie, dopełnienie, niezależność.

Określanie stosunków logicznych między wybranymi zdaniami. Rozróżnienie i identyfikowanie błędów materialnych i formalnych.

T4 Wskazywanie podmiotu i orzecznika w zdaniach podmiotowo-orzecznikowych. Stałe logiczne w zdaniach kategorycznych. Określanie typu zdań kategorycznych. Przekształcanie zdań języka naturalnego na formuły zdań kategorycznych. Charakterystyka stosunków logicznych między zdaniami kategorycznymi.

T5 Dokonywanie obwersji, konwersji, zaprzeczenia i kontrapozycji zdań kategorycznych.

T6 Określanie trybów sylogistycznych. Warunki poprawności sylogizmu. Metody sprawdzania niezawodności sylogizmów. Badanie niezawodności sylogizmów oraz poprawności logicznej wnioskowań. Wyprowadzanie sylogistycznego wniosku z przesłanek.

T7 Słownik KRZ - zmienne zdaniowe, spójniki logiczne i ich symbole. Podstawowe odpowiedniki spójników w języku naturalnym. Formuły KRZ. Wskazywanie spójnika głównego w zdaniu. Przekształcanie zdań języka naturalnego na formuły KRZ.

T8 Użycie tabelki zero-jedynkowych. Określanie prawdziwości formuł KRZ przy danej wartości zmiennych. Sprawdzanie dedukcyjności reguł. Badanie logiczności przykładów wnioskowania w KRZ.

Literatura podstawowa:

1. Wieczorek K., *Logika w Pigułce*. C.H. Beck, Warszawa 2021 (strony: 13-18, 23-49, 53-94, 98-165).
2. Wajszczyk J., *Wstęp do logiki z ćwiczeniami*, Olsztyn 2004 (9-44; 66-88; 106-127; 131-159; 167-184)
3. Ziemiński Z., *Logika praktyczna*. Warszawa 2007. (5-62; 66-82; 124-129; 136-163)

Literatura uzupełniająca

- Przybyłowski J., *Logika z ogólną metodologią nauk*. Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2001.
2. Nieznański E., *Logika: podstawy – język – uzasadnienie*. C.H.Beck, Warszawa 2011.
3. Stanosz B., *Ćwiczenia z logiki*. Dowlone wydanie.
4. Szymanek K., Wieczorek K., Wójcik A. *Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniach argumentów*. PWN. Dowlone wydanie.

Efekty uczenia się

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
Wykład		
E1_W	Student posiada pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu logiki formalnej, semiotyki logicznej oraz zasad wnioskowania, rozumie ich znaczenie w analizie złożonych struktur językowych oraz procesów poznawczych.	K_W01 K_W04
E2_W	Student zna i rozumie relacje logiczne między zdaniami i nazwami, a także zasady budowy definicji i ich znaczenie dla poprawności rozumowań oraz precyzji języka naukowego.	K_W01
E1_K	Student jest gotów do krytycznej oceny informacji i argumentów, z uwzględnieniem zasad logicznego rozumowania oraz rzetelności naukowej.	K_K05 K_K06
Ćwiczenia		
E1_U	Student potrafi stosować zasady logiki w praktyce , konstruując poprawne rozumowania oraz identyfikując i analizując błędy logiczne w wypowiedziach i argumentacji.	K_U01
E2_U	Student potrafi wykorzystywać narzędzia logiki w analizie problemów naukowych i praktycznych, formułując uzasadnione wnioski.	K_U05
E2_K	Student jest gotów do formułowania logicznie spójnych i uzasadnionych sądów oraz odpowiedzialnego posługiwania się argumentacją w sytuacjach zawodowych i społecznych.	K_K04
E3_K	Student jest gotów do uczestnictwa w dyskusji oraz przyjmowania różnych perspektyw, z zachowaniem zasad logiki, kultury dialogu i krytycznego myślenia.	K_K05
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa przedmiotu kształcenia: Język angielski – Moduł 1		
Forma zajęć:		Lektorat
Cele kształcenia		
C1 Rozwijanie kompetencji językowych w zakresie komunikacji ogólnej i akademickiej		
C2 Rozwijanie kompetencji komunikacji akademickiej		
C3 Przygotowanie do wykorzystywania języka angielskiego w procesie studiowania		
Program kształcenia (treści nauczania)		
T1 Wybrane struktury gramatyczne języka angielskiego - poznanie i stosowanie struktur gramatycznych, takich jak zaimki, rzeczowniki, przymiotniki, przyimki, przedimki oraz zasady budowy zdań, umożliwiających tworzenie poprawnych wypowiedzi ustnych i pisemnych.		
T2 Cząsy i funkcje gramatyczne w komunikacji – rozwijanie umiejętności stosowania czasów gramatycznych oraz wybranych konstrukcji językowych w celu opisywania czynności teraźniejszych, przeszłych i przyszłych w różnych sytuacjach komunikacyjnych.		
T3 Formy komunikacji w kontekście studiów– przedstawianie siebie, opisywanie kierunku studiów, zainteresowań oraz celów edukacyjnych		
T2 Słownictwo ogólne i akademickie– podstawowe pojęcia akademickie (np. student, research, study, results, analysis, learning, development)		
T3 Rozumienie tekstów o tematyce akademickiej i popularnonaukowej– krótkie teksty dotyczące różnych zagadnień naukowych, społecznych i edukacyjnych		
T4 Struktury gramatyczne w komunikacji akademickiej– stosowanie podstawowych czasów gramatycznych, zdań opisowych oraz wyrażanie opinii		
T5 Wypowiedzi ustne– opisywanie zjawisk, procesów i doświadczeń związanych z nauką i życiem akademickim		
T6 Wypowiedzi pisemne– tworzenie krótkich opisów, opinii oraz prostych streszczeń		
T7 Terminologia akademicka– poznanie i stosowanie podstawowych terminów charakterystycznych dla środowiska akademickiego		
T8 Komunikacja w sytuacjach akademickich– zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi, uczestnictwo w prostych rozmowach i dyskusjach akademickich		
Literatura podstawowa:		
1. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson P., <i>New English File: Elementary student’s book</i> , Oxford University Press, New York 2004.		
2. Oxenden C., Latham-Koenig C., Seligson P., Hudson J., <i>New English File: Elementary workbook</i> , Oxford University Press, New York 2004.		
3. Soars L., Soars J., Wheeldon S., <i>New Headway. Elementary. Student’s book</i> , Oxford University Press 2006.		
4. Soars J., Wheeldon S., <i>New Headway. Elementary. Workbook with key</i> , Oxford University Press 2006.		
Literatura uzupełniająca		
1. Mańczak-Wohlfeld E., Niżegorodcew A., William E., <i>A practical Grammar of English</i> , Wydawn. Nauk. PWN, Warszawa 2010.		
2. Howard-Williams D., <i>Grammar 2: games and activities</i> , Longman, Essex 2001.		
3. Burton-Roberts N., <i>Analysing Sentences: an Introduction to English Syntax</i> , Longman, London 1997.		
4. Mańczak-Wohlfeld E., <i>A practical Grammar of English</i> , Wydawn. Nauk. PWN, Warszawa 2010.		
Efekty uczenia się		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
K1_W	Student zna specjalistyczną terminologię psychologiczną w języku obcym na poziomie B2+ oraz rozumie jej zastosowanie w praktyce	K_W22

	diagnostycznej, terapeutycznej i pomocowej, w tym w pracy z literaturą fachową.	
K1_U	Potrafi wykorzystać język angielski oraz inny język nowożytny w mowie i w piśmie, obejmujący słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa przedmiotu kształcenia: Język angielski – moduł 2

Forma zajęć:

Lektorat

Cele kształcenia

C1 Doskonalenie umiejętności rozumienia i tworzenia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim w kontekście edukacyjnym oraz rozwijanie poprawności językowej i komunikacyjnej.

C2 Kształcenie umiejętności rozumienia tekstów popularnonaukowych i akademickich oraz formułowania prostych wypowiedzi o charakterze akademickim z wykorzystaniem odpowiedniego słownictwa.

C3 Rozwijanie umiejętności prezentowania informacji, uczestniczenia w dyskusjach oraz pracy z tekstami akademickimi o umiarkowanym stopniu trudności.

Program kształcenia (treści nauczania)

T1 Casy gramatyczne i struktury językowe w komunikacji – rozwijanie umiejętności stosowania czasów teraźniejszych, przeszłych i przyszłych, czasowników modalnych, okresów warunkowych oraz innych struktur gramatycznych w celu opisywania sytuacji, doświadczeń oraz planów w różnych kontekstach komunikacyjnych.

T2 Rozwijanie słownictwa i struktur językowych w opisie osób, miejsc i wydarzeń – poszerzanie zakresu słownictwa oraz doskonalenie umiejętności stosowania struktur językowych do opisywania osób, relacji, miejsc, wydarzeń z przeszłości oraz zagadnień związanych z życiem codziennym, edukacją i zdrowiem.

T3 Rozumienie tekstów akademickich – identyfikowanie głównych idei, argumentów oraz terminologii w tekstach

T4 Rozwijanie słownictwa akademickiego – poszerzanie znajomości terminologii związanej z edukacją, nauką i komunikacją

T5 Streszczanie tekstów – identyfikowanie najważniejszych informacji oraz przedstawianie ich w formie streszczenia

T6 Komunikacja ustna – formułowanie wypowiedzi ustnych w kontekście edukacyjnym

T7 Prezentowanie zagadnień akademickich – przedstawianie wybranych tematów związanych z nauką i studiami

T8 Udział w dyskusjach – wyrażanie opinii, zadawanie pytań oraz reagowanie na wypowiedzi innych

T9 Pisanie tekstów akademickich – tworzenie prostych tekstów, takich jak opisy, krótkie analizy i refleksje

T10 Rozwijanie terminologii akademickiej – stosowanie terminologii akademickiej w komunikacji ustnej i pisemnej

Literatura podstawowa:

- Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., *New English File, Pre-Intermediate, Student's book*, Oxford University Press 2006.
- Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., *New English File, Pre-Intermediate, Workbook*, Oxford University Press 2006.
- Virginia E., *Enterprise 3 Pre-intermediate: coursebook*, Express Publishing, Newbury 2002.
- Virginia E., *Enterprise 3 Pre-Intermediate: workbook*, Express Publishing, Newbury 2000.

Literatura uzupełniająca

1. Murphy, R., *English Grammar in Use: a self study reference and practice book for intermediate students of English*, Cambridge University Press 2005.

2. Douglas-Kozłowska C., *Difficult words in Polish-English Translation. Wyrazy i wyrażenia trudne do przetłumaczenia na język angielski*, Wydawn. Nauk. PWN, Warszawa 2010.
3. Alexander L.G., *Practice and progress: an integrated course for Pre-Intermediate students*, Longman, Harlow 1994.
4. Duckworth M., *Quick work: pre-intermediate: workbook*, Oxford University Press, Oxford 2000.

Efekty uczenia się

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
K1_W	Student zna specjalistyczną terminologię psychologiczną w języku obcym na poziomie B2+ oraz rozumie jej zastosowanie w praktyce diagnostycznej, terapeutycznej i pomocowej, w tym w pracy z literaturą fachową.	K_W22
K1_U	Potrafi wykorzystać język angielski oraz inny język nowożytny w mowie i w piśmie, obejmujący słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa przedmiotu kształcenia: Język angielski – moduł 3

Forma zajęć:

Lektorat

Cele kształcenia

C1 Rozwijanie umiejętności rozumienia i tworzenia bardziej złożonych wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim oraz doskonalenie precyzji i poprawności językowej.

C2 Kształcenie umiejętności rozumienia, streszczania, analizowania i interpretowania tekstów naukowych oraz formułowania wypowiedzi o charakterze akademickim z wykorzystaniem odpowiedniej terminologii.

C3 Przygotowanie do wykorzystania języka angielskiego w kontekście akademickim i przyszłej pracy.

Program kształcenia (treści nauczania)

T1 Rozwijanie zaawansowanego słownictwa w opisie zjawisk, osób i wydarzeń– poszerzanie zakresu słownictwa umożliwiającego opisywanie wydarzeń, zainteresowań, stylu życia, zjawisk społecznych, historycznych oraz cech i zachowań ludzi w różnych kontekstach komunikacyjnych.

T2 Zaawansowane struktury gramatyczne w komunikacji ustnej i pisemnej– doskonalenie umiejętności stosowania złożonych struktur gramatycznych, takich jak czasy gramatyczne, czasowniki modalne, strona bierna, mowa zależna oraz zdania warunkowe, w celu tworzenia bardziej precyzyjnych i poprawnych wypowiedzi.

T3 Analiza tekstów – rozumienie tekstów naukowych, identyfikowanie głównych tez, argumentów i wniosków

T4 Rozwijanie zaawansowanego słownictwa– poszerzanie znajomości terminologii stosowanej w różnych dziedzinach nauki

T5 Synteza i analiza tekstów– streszczanie, parafrazowanie oraz interpretowanie tekstów

T6 Rozwijanie umiejętności argumentacji– formułowanie i uzasadnianie własnych opinii

T7 Prezentacje– przygotowanie i wygłaszanie prezentacji na tematy

T8 Dyskusje – aktywne uczestnictwo w dyskusjach

T9 Pisanie tekstów – tworzenie analiz, raportów i innych form wypowiedzi

T10 Stosowanie terminologii w komunikacji

Literatura podstawowa:

1. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-Intermediate, Student's book 2006, Oxford University Press
2. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-Intermediate, Workbook 2006, Oxford University Press
3. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Student's book 2002, Macmillan
4. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Workbook 2002, Macmillan
5. Latham – Koenig, C.; Oxenden, C., English File Intermediate Student's Book Third Edition, Oxford

Literatura uzupełniająca

1. Murphy, R., English Grammar in Use 2005, Cambridge University Press
2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower 2008, Oxford University Press

Efekty uczenia się

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
K1_W	Student zna specjalistyczną terminologię psychologiczną w języku obcym na poziomie B2+ oraz rozumie jej zastosowanie w praktyce diagnostycznej, terapeutycznej i pomocowej, w tym w pracy z literaturą fachową.	K_W22
K1_U	Potrafi wykorzystać język angielski oraz inny język nowożytny w mowie i w piśmie, obejmujący słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20
Summaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa przedmiotu kształcenia: Prawo własności intelektualnej
Forma zajęć:

Wykład

Cele kształcenia

C1 Pogłębienie rozumienia systemu ochrony własności intelektualnej (prawo autorskie, prawa pokrewne, własność przemysłowa, nieuczciwa konkurencja) oraz zależności między tymi reżimami ochrony.

C2 Analiza znaczenia ochrony własności intelektualnej w pracy zawodowej psychologa, w szczególności w obszarze korzystania z testów psychologicznych, materiałów dydaktycznych i treści szkoleniowych.

C3 Rozwinięcie umiejętności interpretacji przepisów oraz kwalifikowania stanów faktycznych (dozwolony użytek, cytaty, wizerunek, umowy, naruszenia) i oceny konsekwencji cywilnych/karnych.

C4 Kształtowanie postawy odpowiedzialności i zgodności działań zawodowych z prawem własności intelektualnej (uczciwość akademicka i zawodowa, minimalizacja ryzyka naruszeń).

C5 Rozwijanie kompetencji projektowania rozwiązań organizacyjnych ograniczających ryzyko naruszeń IP w działalności edukacyjnej, badawczej i praktycznej.

Program kształcenia (treści nauczania)

Wykład:

1. **Wprowadzenie do prawa własności intelektualnej** – omówienie pojęć dóbr niematerialnych i własności intelektualnej oraz ich znaczenia dla działalności akademickiej i zawodowej (w tym w psychologii).
2. **Przedmioty ochrony prawa autorskiego** – analiza pojęcia utworu jako przedmiotu ochrony, kryteriów twórczości i indywidualności oraz typowych granic ochrony w praktyce.
3. **Przedmiot praw pokrewnych** – charakterystyka praw pokrewnych oraz rozróżnienie ich względem prawa autorskiego, wraz z konsekwencjami dla korzystania z materiałów i treści.
4. **Podmioty praw autorskich i praw pokrewnych** – omówienie uprawnień twórcy i innych podmiotów oraz zasad nabywania, wykonywania i ograniczeń tych praw w realnych sytuacjach zawodowych.
5. **Dozwolony użytek chronionych utworów. Umowy prawa autorskiego** – interpretacja zakresu dozwolonego użytku oraz podstawowych typów umów (w tym licencyjnych), z uwzględnieniem ryzyk naruszeń i zasad legalnego korzystania.
6. **Ochrona praw autorskich i praw pokrewnych** – przegląd instrumentów ochrony oraz typowych roszczeń i mechanizmów reagowania na naruszenia w praktyce (w tym odpowiedzialności).
7. **Ochrona wizerunku, prawo cytatu** – omówienie przesłanek legalnego rozpowszechniania wizerunku i stosowania cytatu, wraz z analizą sytuacji granicznych (np. materiały dydaktyczne, prezentacje, publikacje).
8. **Wprowadzenie do prawa własności przemysłowej** – przedstawienie zakresu i funkcji ochrony własności przemysłowej oraz różnic względem prawa autorskiego w kontekście ochrony rezultatów działalności.
9. **Ochrona własności przemysłowej** – omówienie form ochrony (np. znaki towarowe, wzory, patenty) oraz ich znaczenia dla praktyki instytucji i podmiotów działających na rynku usług.
10. **Procedura i przesłanki uzyskania patentu, prawa ochronnego i prawa z rejestracji** – analiza przesłanek materialnych oraz etapów procedur, z uwzględnieniem skutków prawnych uzyskania ochrony i typowych błędów.
11. **Środki cywilne i karne związane z naruszeniem praw własności przemysłowej. Odpowiedzialność cywilna i karna** – omówienie konsekwencji naruszeń, rodzajów odpowiedzialności oraz doboru środków ochrony adekwatnych do sytuacji.
12. **Testy psychologiczne w kontekście ochrony prawnoautorskiej** – analiza zasad legalnego korzystania z testów i materiałów testowych (licencje, udostępnianie, kopiowanie, wykorzystanie w dydaktyce i badaniach) oraz ryzyk prawnych i etycznych.

Literatura podstawowa:

- Michniewicz G., *Ochrona własności intelektualnej*, C.H. Beck, Warszawa 2012.
- Sieńczyło-Chlabicz J.D. *Prawo własności intelektualnej*, LexisNexis, Warszawa 2013.
- Podrecki Paweł, *Środki ochrony praw własności intelektualnej Opublikowano* Lexis Nexis 2010
- Jakub Michał Doliński, *Testy psychologiczne w prawie własności intelektualnej*, Monitor Prawniczy, nr 10/2013

Literatura uzupełniająca

- Stec P. (red.), *Ochrona własności intelektualnej, Zarys wykładu*, Wydawnictwo Branta, Bydgoszcz – Opole - Gliwice 2011.
- Andrzejewski Adam i in., „Własność intelektualna. Wybrane zagadnienia praktyczne”: Lexis Nexis 2013
”Prawo własność intelektualnej Materiały dla uczelni”, wydanie pierwsze fundacja Nowoczesna Polska, Warszawa 2014. Wersja cyfrowa <http://prawokultury.pl/kurs>.
- Bently, L., Sherman, B., Gangjee, D., Johnson, P. (2022/2023). *Intellectual Property Law (6th ed.)*. Oxford University Press.

Efekty uczenia się

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Analizuje i porównuje režimy ochrony własności intelektualnej (prawo autorskie, pokrewne, własność przemysłowa, nieuczciwa konkurencja) oraz interpretuje ich znaczenie dla praktyki	K_W18

	psychologicznej, w tym w zakresie testów i materiałów dydaktycznych.	
E1_U	Dobiera i krytycznie ocenia źródła (akty prawne, orzecznictwo, literatura), analizuje stany faktyczne pod kątem legalności korzystania z utworów/wizerunku/testów, a następnie formułuje uzasadnione wnioski i rekomendacje zgodne z prawem własności intelektualnej.	K_U04
E2_U	Projektuje sposób realizacji zadań indywidualnych i zespołowych z poszanowaniem prawa własności intelektualnej (plan, terminy, podział ról), identyfikuje ryzyka naruszeń i wdraża rozwiązania ograniczające to ryzyko.	K_U04
E1_K	Przyjmuje odpowiedzialność za zgodność działań akademickich i zawodowych z prawem własności intelektualnej oraz systematycznie aktualizuje kompetencje w odpowiedzi na zmiany regulacyjne i standardy wykonywania zawodu.	K_K07
E2_K	Wykazuje odpowiedzialność za własną i zespołową pracę w kontekście możliwych naruszeń prawa autorskiego i własności przemysłowej; promuje dobre praktyki (rzetelne cytowanie, licencje, legalne korzystanie z testów i materiałów).	K_K07
Summaryczna liczba godzin		25
Liczba punktów ECTS		1

Nazwa przedmiotu kształcenia: Techniki studiowania	
Forma zajęć:	Ćwiczenia
Cele kształcenia C1 Doskonalenie zaawansowanych strategii samoregulacji uczenia się (planowanie, monitorowanie, ewaluacja) oraz organizacji pracy własnej w warunkach studiowania psychologii, z uwzględnieniem standardów odpowiedzialności akademickiej i przygotowania do wymagań rynku pracy. C2 Rozwinięcie umiejętności krytycznego wyszukiwania, selekcji i oceny jakości źródeł naukowych oraz ich etycznego wykorzystania: tworzenie poprawnej bibliografii, stosowanie zasad cytowania i ochrony własności intelektualnej, a także opracowywanie krótkich form wypowiedzi akademickiej (streszczenie/raport/krótki esej) zgodnie ze standardami edytorskimi. C3 Kształtowanie kompetencji rozumienia i krytycznego porównywania dyskursu naukowego i publicystycznego, w tym rozpoznawania weryfikowalności twierdzeń, spójności argumentacji i poprawności terminologicznej w tekstach z obszaru psychologii. C4 Rozwinięcie kompetencji komunikacji akademickiej (etykieta, kultura dialogu, prezentacja treści) poprzez analizę norm środowiska akademickiego oraz ćwiczenie profesjonalnej formy wypowiedzi ustnej i pisemnej.	
Program kształcenia (treści nauczania)	
Ćwiczenia: Kultura studiowania i etykieta akademicka: normy komunikacji, odpowiedzialność akademicka, zasady współpracy w społeczności uczelni. Regulacje i procedury uczelniane: analiza kluczowych dokumentów (program studiów, regulamin, zasady zaliczeń) oraz zastosowanie narzędzi wspierających proces studiowania. Praca naukowa w psychologii a praktyka psychologiczna: kryteria odróżniania tekstu naukowego od	

publicystycznego; typy dyskursu, terminologia, kontekst i weryfikowalność twierdzeń. 4. Wyszukiwanie i selekcja literatury: strategie zapytań, słowa kluczowe, filtrowanie; praca z bazami (np. PsycINFO/PsycArticles i pokrewne) oraz ocena wiarygodności źródeł. 5. Konstruowanie bibliografii i cytowanie: standardy opisu bibliograficznego, dobór źródeł do problemu, błędy i ich korekta; zasady etycznego wykorzystania cudzych treści. 6. Przygotowanie krótkich tekstów akademickich: streszczenie/raport/krótka esej – kompozycja, spójność argumentacji, styl akademicki; analiza „wskazań dla autorów” w czasopismach. 7. Prezentacja treści: opracowanie hand-outu i zarysu prezentacji/plakatu na podstawie źródła naukowego (selekcja treści, jasność przekazu, poprawność formalna).		
Literatura podstawowa: - Wierzbicka E., Wolański A., Zdunkiewicz-Jedynak D., Podstawy stylistyki i retoryki, Wydaw. Nauk. PWN, Warszawa 2008. - Kochan M., Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach, Wydawnictwo „Znak”, Kraków 2005.		
Literatura uzupełniająca A. Budzyńska-Daca, J. Kwosek, Erystyka czyli o sztuce prowadzenia sporów. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa 2009. J. Adair, Sztuka twórczego myślenia, Kraków 2008. - American Psychological Association. (2020). Publication Manual of the American Psychological Association (7th ed.).		
Efekty uczenia się		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Analizuje uwarunkowania funkcjonowania studenta w środowisku akademickim oraz charakteryzuje możliwości rozwoju zawodowego absolwenta psychologii i podstawowe uwarunkowania rynku pracy.	K_W20
E2_W	Krytycznie porównuje tekst naukowy i publicystyczny oraz stosuje zasady kompozycji tekstu akademickiego i cytowania zgodnie z normami rzetelności naukowej.	K_W18
E1_U	Projektuje i realizuje wyszukiwanie literatury do problemu, selekcjonuje i ocenia jakość źródeł oraz sporządza bibliografię zgodną z przyjętym standardem.	K_U04
E2_U	Opracowuje krótki tekst akademicki (np. streszczenie/raport) zgodnie ze standardami edytorskimi i zasadami etycznego wykorzystania źródeł.	K_U06
E1_K	Wykazuje odpowiedzialność za jakość współpracy i komunikacji w środowisku akademickim oraz stosuje zasady kultury studiowania.	K_K05
E2_K	Wykazuje samodzielność i rzetelność w pracy akademickiej oraz konsekwentnie respektuje ochronę własności intelektualnej i zasady uczciwości akademickiej.	K_K07
Summaryczna liczba godzin		25
Liczba punktów ECTS		1

Nazwa przedmiotu kształcenia: Trening adaptacyjny		
Forma zajęć:		Warsztaty
Cele kształcenia		
C1 Doskonalenie zaawansowanych kompetencji komunikacyjnych i autoprezentacyjnych: samodzielne przygotowanie wypowiedzi, moderowanie dyskusji oraz świadomy dobór argumentacji, stylu i strategii komunikacyjnych adekwatnie do celu, odbiorców i kontekstu, z wykorzystaniem analizy sytuacji i informacji zwrotnej.		
C2 Rozwijanie kompetencji współpracy i profesjonalnego funkcjonowania w grupie: analiza ról zespołowych i dynamiki procesu grupowego, budowanie zaufania, odpowiedzialność za realizację zadań oraz stosowanie narzędzi komunikacji wspierających porozumienie, w tym w sytuacjach trudnych (konflikt, napięcie, granice).		
C3 Kształtowanie postawy refleksyjnej i etycznej w relacjach interpersonalnych: krytyczna autorefleksja nad wpływem własnego zachowania na innych, respektowanie kultury dialogu i standardów współpracy oraz gotowość do wspierania innych i współdziałania na rzecz grupy/otoczenia.		
Program kształcenia (treści nauczania)		
1. Diagnoza stylu komunikacji i barier porozumienia (analiza sytuacji, dobór strategii komunikacyjnych do kontekstu i odbiorcy). 2. Empatia i aktywne słuchanie – trening rozumienia perspektywy, parafrazy, pytania pogłębiające, praca na doświadczeniu uczestników. 3. Autoprezentacja i wizerunek interpersonalny – analiza pierwszego wrażenia, spójność komunikatów werbalnych i niewerbalnych, etyczne aspekty wpływu społecznego. 4. Informacja zwrotna i autorefleksja – udzielanie i przyjmowanie feedbacku (modele, kryteria jakości), wykorzystanie informacji zwrotnej do modyfikacji zachowań. 5. Współpraca w grupie i role zespołowe – dynamika procesu grupowego, normy, kontrakt, budowanie zaufania, odpowiedzialność za proces. 6. Trudne sytuacje interpersonalne – rozpoznawanie konfliktów, deeskalacja, komunikacja w napięciu, granice i asertywność. 7. Transfer na funkcjonowanie zawodowe – plan rozwoju kompetencji społecznych i komunikacyjnych w kontekście celów zawodowych (autoregulacja, planowanie działań)..		
Literatura podstawowa:		
• Jedliński K., <i>Trening interpersonalny</i>, Warszawa 2011.		
Literatura uzupełniająca		
• Smółka P., <i>Kompetencje społeczne: metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych</i>, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Kraków 2008. • Rosenberg M., <i>Porozumienie bez przemocy</i>, Warszawa 2003.		
Efekty uczenia się		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_U	Samodzielnie przygotowuje i prowadzi wypowiedź publiczną oraz moderuje dyskusję, dobierając argumentację i styl komunikacji do celu, odbiorców i kontekstu sytuacyjnego.	K_U10
E2_U	Inicjuje i podtrzymuje kontakt interpersonalny; adekwatnie modyfikuje język i strategie komunikacyjne na podstawie analizy sytuacji oraz informacji zwrotnej.	K_U19
E3_U	Efektywnie współpracuje w zespole: rozpoznaje role grupowe, wspiera proces grupowy i współodpowiada za realizację zadań,	K_U19

	stosując narzędzia komunikacji wspierające porozumienie.	
E4_U	Formułuje i uzasadnia cele rozwojowe/zawodowe, identyfikuje własne zasoby i ograniczenia oraz projektuje działania wzmacniające kompetencje społeczne w odniesieniu do wymagań rynku pracy.	K_U21
E1_K	Wykazuje odpowiedzialność za jakość relacji i komunikacji w środowisku akademickim; stosuje zasady kultury dialogu i etyczne standardy współpracy.	K_K05 K_K10
E2_K	Przyjmuje postawę refleksyjną: analizuje wpływ własnego zachowania na innych, aktywnie korzysta z informacji zwrotnej i wykazuje gotowość do modyfikowania stylu funkcjonowania interpersonalnego.	K_K04 K_K02
E3_K	Podejmuje współdziałanie na rzecz grupy/otoczenia; inicjuje działania wspierające innych, utrzymując postawę otwartości, szacunku i współodpowiedzialności.	K_K10 K_K09
Sumaryczna liczba godzin		25
Liczba punktów ECTS		1